

Χάρι Χουντίνι (1874-1926) - Ο «μάγος» τών αποδράσεων

Το όνομά του, έγινε συνώνυμο με την λέξη «μάγος». Ειδικότητά του; Οι αποδράσεις, τις οποίες τελειοποίησε σε μέγιστο βαθμό. Έμεινε στην ιστορία κι ως ο «βασιλιάς τών χειροπέδων».

Ο Χάρι Χουντίνι (Harry Houdini), γεννήθηκε στην Βουδαπέστη τής τότε Αυστροουγγαρίας, στις 24 Μαρτίου 1874. Το πραγματικό του όνομα ήταν Έριχ Βάις (Ehrich Weiss). Ήταν το τέταρτο παιδί από τα συνολικά επτά, του ραβίνου Μάγιερ Βάις (Mayer Samuel Weiss) και τής Σεσίλια Στάνιερ (Cecelia Steiner), οι οποίοι μετανάστευσαν οικογενειακώς στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Ιούλιο τού 1878. Έζησαν αρχικά στο Γουαϊσκόνσιν, όπου από το 1907, ο Χουντίνι ισχυρίζονταν ότι εκεί γεννήθηκε.

Εκεί, ο νεαρός Έριχ θα κάνει διάφορες δουλειές (πωλούσε εφημερίδες, γυάλιζε υποδήματα κ.α.), ασχολούμενος ταυτόχρονα και με τον αθλητισμό (τρέξιμο, γυμναστική και κολύμπι), έως ότου θα δει το πρώτο «μαγικό» από έναν ταχυδακτυλουργό. Η επίδραση που δέχθηκε ήταν ισχυρή. Έχει ήδη επιλέξει τον δρόμο του. Σε ηλικία μόλις εννέα ετών, κάνει την πρώτη του δημόσια εμφάνιση, αυτοπακαλούμενος σαν «Έριχ: Ο πρίγκιπας τού ανέμου», επιδιδόμενος σε τεχνάσματα με παιχνιόχαρτα. Σε ηλικία δεκαπέντε ετών, επηρεαζόμενος από τον Γάλλο «μάγο» Ζαν Χουντίν (Jean Eugène Robert-Houdin), ο οποίος θεωρείται «πατέρας» τής σύγχρονης ταχυδακτυλουργίας κι έμεινε γνωστός ως ο «βασιλιάς της τράπουλας», ο Έριχ Βάις, αλλάζει το επώνυμό του Χουντίνι. Το «ι», στο τέλος, το πρόσθεσε επειδή ένας φίλος του, τού είπε (λανθασμένα), πως στα γαλλικά σημαίνει «σαν τον Χουντίν», δηλαδή μεγάλος μάγος σαν τον Χουντίν. Το «Χάρι»,

σύμφωνα με τον ίδιο τον Χουντίνι, το «δανείστηκε», από έναν άλλο «μάγο» τής εποχής του, τον Χάρι Κέλαρ (Harry Kellar).

Το 1891, ο Χουντίνι ασχολείται επαγγελματικά πλέον με την «μαγεία». Ξεκινά, εστιάζοντας αρχικά σε τεχνάσματα με παιγνιόχαρτα, με παραστάσεις στον δρόμο και στο τσίρκο ως «Ο άνθρωπος τού ανέμου». Η επιτυχία όμως δεν ήταν η προσδοκώμενη ...

Αρχίζει να προσανατολίζεται σε διαφορετικούς τομείς τής «μαγείας» και επικεντρώνεται στις αποδράσεις, έχοντας συνεργάτη τον αδελφό του Θιοντορ (περισσότερο γνωστός ως «Ντας» ή «Χαρντίν»), τον οποίον θα αντικαταστήσει στην συνέχεια με την σύζυγό του -χορεύτρια και τραγουδίστρια- Μπέατρις Ράνερ (Wilhelmina Beatrice Rahner), που γνώρισε το 1894. Η «Μπες» θα αποτελέσει την μόνιμη συνεργάτιδά του στην υπόλοιπη σταδιοδρομία του και στις περιοδείες που έκαναν για τριάντα περίπου χρόνια σε Αμερική κι Ευρώπη.

Η πορεία του θα είναι εκρηκτική. Βελτιώνοντας τις τεχνικές του σε υπέρτατο βαθμό, αποδρά μέσα από σχοινιά, αλυσίδες και ζουρλομανδύες, άλλοτε εύκολα κι άλλοτε δύσκολα. Καθώς διάφοροι μιμητές του, επιδρούσαν μειωτικά στην φήμη του και λειτουργούσαν ανταγωνιστικά, έκανε τα τεχνάσματά του όλο και πιο δύσκολα. Στα μεγάλα του κατορθώματα, περιλαμβάνονται, η απόδραση από την φυλακή Γούντστοκ τού Ιλινόις (κι από άλλες στην συνέχεια), όπου αλυσοδέθηκε γυμνός μέσα σε ένα κλειδωμένο κελί· η απόδραση από σιβηρικό βαγόνι-φυλακή (το οποίο όπως λέγεται είχε ένα και μόνο κλειδί)· η απόδραση από τις χειροπέδες τής Σκότλαντ Γιαρντ· η απόδρασή του το 1913 -και ίσως η πιο γνωστή- από γυάλινο θάλαμο γεμάτον με νερό, στο οποίον κρεμόταν ανάποδα απ' τα πόδια και βυθιζόταν μέσα («κινέζικο μαρτύριο τού νερού»)· η απόδρασή του, το 1917, από τάφο βάθους δύο περίπου μέτρων όπου τον είχαν θάψει χωρίς φέρετρο («άκρως επικίνδυνη» και κατά τον ίδιο τον Χουντίνι, που λίγο έλειψε να χάσει τη ζωή του, αν και επανέλαβε αυτού τού είδους την απόδραση σε διάφορες παραλλαγές) κ.ά. Το 1919, στην Νέα Υόρκη, θα βάλει στον κατάλογο των επιτυχιών του και την εξαφάνιση από τα μάτια τού κοινού, ενός...ελέφαντα μαζί με τον εκπαιδευτή του.

Παράλληλα με την σταδιοδρομία του ως «μάγος», ο Χουντίνι έπαιξε και στον βωβό κινηματογράφο, πρωταγωνιστώντας σε έξι ταινίες, αποτελώντας μάλιστα κι έναν απ' τους πιο ακριβοπληρωμένους ηθοποιούς τής εποχής του.

Ο Χουντίνι είχε πάθος με την τεχνολογία και τον γοήτευαν οι πτήσεις με

αεροπλάνο. Έγινε γνωστός μάλιστα ως ο άνθρωπος που έκανε την πρώτη πτήση με το αεροπλάνο του, που πραγματοποιήθηκε στην Αυστραλία, το 1910. Στην πραγματικότητα, είχε χάσει την πρωτιά, μόλις μια μέρα πριν την δική του πτήση, από άλλον πιλότο που δεν έγινε ευρέως γνωστή. Ο Χουντίνι όμως φέρθηκε έξυπνα, καλώντας τούς δημοσιογράφους κι έτσι καθιερώθηκε μέσω τού τύπου, στην συνείδηση τού κόσμου, ως ο πρώτος που πέταξε πάνω από την Αυστραλία με αεροπλάνο.

Έγινε διάσημος και σ' αυτό βοήθησε πολύ και η έξυπνη διαφημιστική προώθηση, που συνετέλεσε εν πολλοίς στην δημιουργία τού μύθου, καθώς και οι δημόσιες σχέσεις που έντεχνα καλλιεργούσε. Ο κόσμος λάτρευε τον Χουντίνι, ενώ δεν ήταν λίγοι εκείνοι που τού απέδιδαν υπερφυσικές δυνάμεις και ιδιότητες. Ο ίδιος, απέρριπτε αυτές τις φήμες κι έλεγε πως τα «μαγικά» του εξηγούνται με την λογική. Ως σκεπτικιστής μάλιστα, είχε εξαπολύσει μια διαρκή επίθεση εναντίων τών τσαρλατάνων πνευματιστών και μελλοντολόγων (μέντιουμ) και τών «μάγων» που εξαπατούσαν τον κόσμο, ανακαλύπτοντας κι αποκαλύπτοντας τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούσαν. Προχωρούσε δε και στον δημόσιο εξευτελισμό τους, με έναν πρωτότυπο τρόπο: Μοίραζε δωρεάν εισιτήρια σε διάφορους πνευματιστές, οι οποίοι προσερχόμενοι στις παραστάσεις του, διαπίστωναν ότι ανάμεσα στα άλλα «μαγικά» του, ο Χουντίνι είχε εντάξει στο πρόγραμμά του και την αποκάλυψη των τεχνασμάτων που χρησιμοποιούσαν οι πνευματιστές για να εξαπατούν τούς αφελείς.

Ο Χάρι Χουντίνι, θα πέσει τελικά, θύμα τής αυτοπεποίθησής του και θα προκαλέσει τον θάνατό του, μ' έναν μάλλον ασυνήθιστο τρόπο. Επισκεπτόμενος, το 1926, ένα πανεπιστήμιο στο Μόντρεαλ τού Καναδά, προκάλεσε τους φοιτητές να τον χτυπήσουν όσο πιο δυνατά μπορούσαν στην κοιλιακή χώρα, θέλοντας ν' αποδείξει ότι αντέχει και το πιο δυνατό ανθρώπινο χτύπημα (αυτού τού είδους η πρόκληση, αποτελούσε συνήθως μέρος των παραστάσεών του και γίνονταν για διαφημιστικούς λόγους). Ανταποκρινόμενος στην πρόκληση αυτή, ένας φοιτητής, ονόματι Γκόρντον Γουάιτχεντ (J. Gordon Whitehead), του καταφέρνει πολλαπλά χτυπήματα, πριν προλάβει να προετοιμαστεί κατάλληλα ο Χουντίνι και τον σωριάζει κάτω. Οι μοιραίες καθοριστικές λεπτομέρειες που αγνοούσε ο Χουντίνι, είναι ότι είχε πρόβλημα η σκωληκοειδίτιδά του και ο Γουάιτχεντ ήταν επαγγελματίας...πυγμάχος. Ο Χουντίνι απέφυγε την ιατρική περίθαλψη και συνέχιζε τις εμφανίσεις του παρ' ότι πονούσε. Λίγες μέρες αργότερα η κατάστασή του επιδεινώθηκε. Στην τελευταία του παράσταση, στις 24 Οκτωβρίου 1926, στο

Ντιτρόιτ τού Μίτσιγκαν, ανέβηκε στην σκηνή με 40° πυρετό. Στο μέσον λιποθύμησε, αλλά μόλις συνήλθε, συνέχισε μέχρι τέλους, όταν και πάλι κατέρρευσε. Στην συνέχεια διακομίσθηκε στο νοσοκομείο. Χειρουργήθηκε και τού δόθηκαν οκτώ ώρες περιθώριο ζωής. Τελικά, άντεξε έως τις 31 Οκτωβρίου 1926, οπότε και πέθανε, σε ηλικία 52 ετών. Επίσημη αιτία θανάτου, η περιτονίτιδα που προκλήθηκε από ένα σπασμένο πλευρό, αν και όπως λέγεται, ο πόνος τού σπασμένου πλευρού απλά κάλυπτε αυτόν τής σκωλικοειδίτιδας.

Το «αιώνιο» ερώτημα όμως, που ακολουθούσε την φήμη του, παρέμενε: Πως κατόρθωνε και δραπέτευε;

Παρακολουθήστε τις επιχειρούμενες απαντήσεις, καθώς και τον ίδιο τον Χουντίνι σε μερικές στιγμές δράσης, στο ακόλουθο βίντεο...